

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobců: a) M. [REDACTED], narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
b) H. [REDACTED] A V. [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]
oba zastoupení advokátkou Mgr. Janou Gavlasovou
sídlem Západní 449, 253 03 Chýněč

proti

žalovanému: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 2x 615 200 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) částku 134 251 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 134 251 Kč od 13. 4. 2018 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) částku 134 251 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 134 251 Kč od 13. 4. 2018 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba se v části, ve které žalobce a) požadoval zaplacení částky 480 949 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 480 949 Kč od 13. 4. 2018 do zaplacení, zamítá.

- IV. Žaloba se v části, ve které žalobkyně b) požadovala zaplacení částky 480 949 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 480 949 Kč od 13. 4. 2018 do zaplacení, zamítá.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 8 474 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jany Gavlasové, advokátky, sídlem Západní 449, 253 03 Chýně.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b)) na náhradě nákladů řízení částku 8 474 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jany Gavlasové, advokátky, sídlem Západní 449, 253 03 Chýně.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou došlou Obvodnímu soudu pro Prahu 2 dne 14. 5. 2018 domáhali na žalovaném zaplacení každé částky 615 200 Kč s příslušenstvím jako náhrad nemajetkových újem způsobených jim nesprávným úředním postupem – nepřiměřenou délkou řízení vedených u Městského soudu v Praze (dále jen „MS Praha“) pod sp. zn. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] (dále též jako „posuzovaná řízení“) a nezákonnými rozhodnutími vydanými v prvých dvou z uvedených posuzovaných řízení.
2. Žalobci uvedli, že dne 25. 2. 2013 podali žalobu na ochranu osobnosti proti společnosti [REDAKCE] jejímž předmětem se stal text ze dne [REDAKCE] pod názvem [REDAKCE]. Žalobci požadovali jednak morální satisfakci, spočívající v uveřejnění omluvy v tomto periodiku, jednak satisfakci finanční. Věc je vedena u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE]. První jednání ve věci bylo nařízeno na den 4. 2. 2015, tedy po dvou letech, toto bylo odročeno na den 7. 10. 2015, tedy za osm měsíců. Další jednání proběhlo dne 10. 2. 2016, tedy za další čtyři měsíce, a byl vydán rozsudek. Rozsudek soudu prvního stupně, kdy ve věci nebyly prováděny žádné výslechy a bylo rozhodováno pouze na základě listinných důkazů, byl tedy vydán až po třech letech. Rozsudkem soud uložil žalovanému vydavatelství povinnost zaslat žalobcům v dané věci omluvu, dále zamítl žalobu co do části omluvy, zamítl nárok na zveřejnění omluvy na stránkách [REDAKCE] a zamítl požadavky žalobců na finanční satisfakci. V neposlední řadě uložil žalovanému uhradit žalobcům náklady řízení. Oba žalobci napadli předmětný rozsudek odvoláním v plném rozsahu, tedy i ve vyhovujících výrocích, s tím, že tento je zcela nesprávný a nezákonný. Opravný prostředek byl podán dne 23. 3. 2016, spis byl odvolacímu soudu odeslán dne 12. 5. 2016 a rozhodnutí odvolacího soudu bylo vydáno až dne 31. 5. 2017, tedy po více než roce. Vrchní soud v Praze (dále jen „VS Praha“) usnesením ze dne 31. 5. 2017 napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil jako zcela nesprávné a věc vrátil soudu prvního stupně zpět k dalšímu projednání a rozhodnutí. Ve zrušujícím rozhodnutí je soudu vytýkáno hned několik pochybení ve věci samé, a to jak postup v rozporu s § 153 odst. 2 o. s. ř., tak v rozporu s § 157 odst. 2 o. s. ř. Dále je soudu vytýkáno, že věc byla posouzena v rozporu se stávající judikaturou a v rozporu s hmotným právem vůbec. Předmětné rozhodnutí tak bylo zrušeno pro vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a dále také pro jeho nepřezkoumatelnost. Ve světle konstantní judikatury se tak jedná o nezákonné rozhodnutí. Věc byla vrácena soudu prvního stupně dne 27. 6. 2017, jednání bylo nařízeno až na den 17. 10. 2017, tedy po dalších čtyřech měsících. Následně bylo rozhodováno o námitce podjatosti a po jejím vyřízení byl spis vrácen dne 21. 12. 2017. Jednání bylo nařízeno až na den 9. 5. 2018, tedy po dalších téměř pěti měsících. Dne 9. 5. 2018 bylo sice vydáno rozhodnutí, řízení však není doposud pravomocně skončeno. Písemné vyhotovení rozsudku nemají žalobci doposud k dispozici. V této chvíli tedy již od podání žaloby uběhlo téměř 63 měsíců. Ve věci přitom jde o jediný článek v jediném periodiku a o klasický spor na ochranu osobnosti, který není nikterak složitým.

3. Dále žalobci uvedli, že dne 26. 4. 2013 podali žalobu na ochranu osobnosti proti společnosti [REDAKCE], jejímž předmětem byly reportáže televizní stanice [REDAKCE] odvysílané v [REDAKCE]. Žalobci požadovali jednak morální satisfakci, jednak satisfakci finanční. Věc je vedena u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE]. Ve věci byl podán návrh na vydání předběžného opatření, o kterém soud rozhodl dne 26. 11. 2013. Proti usnesení o předběžném opatření bylo dne 12. 12. 2013 podáno odvolání, spis byl odvolacímu soudu odeslán až dne 18. 3. 2014, tedy po třech měsících, a odvolací soud rozhodl usnesením ze dne 10. 3. 2015, tedy po roce. Spis byl vrácen soudu prvního stupně dne 3. 4. 2015, první jednání bylo nařízeno až na den 1. 2. 2016, tedy po dalších deseti měsících. Jednání bylo odročeno až na den 11. 5. 2016, tedy za další více než tři měsíce, dále pak na den 5. 10. 2016, tedy za dalších pět měsíců, a dále na den 21. 11. 2016, kdy byl vydán rozsudek. Rozsudek soudu prvního stupně, kdy ve věci nebyly prováděny žádné výsledky a bylo rozhodováno pouze na základě listinných důkazů, byl tedy vydán až po třech letech a sedmi měsících. Rozsudkem byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta. Žalobci tedy podali proti rozsudku odvolání, jímž napadli předmětné rozhodnutí v plném rozsahu jako zcela nesprávné a nezákonné. Odvolání bylo podáno ve dnech 30. 12. 2016 a 04. 1. 2017, spis byl odeslán odvolacímu soudu dne 21. 2. 2017 a odvolací soud vydal rozhodnutí dne 31. 5. 2017. Usnesením VS Praha bylo rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno v plném rozsahu jako nesprávné, když odvolací soud vytknul soudu prvního stupně řadu pochybení. Jednak je soudu vytýkáno, že rozhodoval v rozporu s konstantní judikaturou, jednak v rozporu s hmotným právem a rozhodnutí je označeno jako nejasné, vnitřně rozporné a nedostatečně zdůvodněné. Ve světle konstantní judikatury se tak jedná o nezákonné rozhodnutí. Spis byl vrácen soudu prvního stupně až dne 20. 7. 2017, resp. 24. 7. 2017, tedy po dvou měsících. Jednání ve věci bylo nařízeno až na den 17. 10. 2017, tedy po dalších téměř třech měsících. Jednání bylo zrušeno, neboť byla podána námitka podjatosti, řízení o ní trvalo do 28. 12. 2017, kdy byl spis vrácen zpět. Další jednání bylo nařízeno až na den 30. 5. 2018, tedy po dalších pěti měsících. V této chvíli již od podání žaloby uplynulo téměř 61 měsíců. Ve věci se jedná sice o několik reportáží, ale týkajících se týchž okolností a v zásadě s uváděním opakujících se tvrzení, když tyto reportáže na sebe navazují. Řízení tak rovněž není složité, ostatně se obešlo bez složitého dokazování.
4. Dále žalobci uvedli, že dne 22. 5. 2013 podali žalobu na ochranu osobnosti proti společnosti [REDAKCE] jejímž předmětem se staly reportáže, které byly odvysílány na televizní stanici [REDAKCE] v [REDAKCE]. Věc je vedena u MS Praha pod sp. zn. [REDAKCE]. První jednání ve věci bylo nařízeno až na den 30. 3. 2015 a byl při něm vydán rozsudek. První jednání se tedy konalo a rozsudek soudu prvního stupně byl vyhlášen, kdy ve věci nebyly prováděny žádné výsledky a bylo rozhodováno pouze na základě listinných důkazů, až po dvaceti dvou měsících. Rozsudkem byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta. Žalobci podali proti rozsudku odvolání, jímž napadli rozsudek v plném rozsahu jako nesprávný a nezákonný. Opravný prostředek byl podán dne 11. 5. 2015, spis však byl odeslán odvolacímu soudu až dne 6. 10. 2015, tedy po pěti měsících. Usnesení odvolacího soudu bylo vydáno až dne 7. 3. 2017, tedy až po dalších sedmnácti měsících. Usnesením VS Praha bylo rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno jako nesprávné. Odvolací soud opětovně vytkl soudu prvního stupně množství vad. Ve světle konstantní judikatury se tak jedná o nezákonné rozhodnutí. Spis byl vrácen soudu prvního stupně dne 16. 3. 2017, jednání pak bylo nařízeno až na den 18. 10. 2017, tedy za dalších sedm měsíců. Jednání bylo zrušeno, neboť byla podána námitka podjatosti, o níž trvalo řízení do 9. 1. 2018. Spis byl vrácen dne 23. 1. 2018 a do současné doby není ve věci nařízeno jednání. V této chvíli již od podání žaloby uplynulo téměř 60 měsíců. Ve věci jde rovněž o několik reportáží, avšak méně, než v předchozím případě, týkajících se týchž okolností a v zásadě s uváděním opakujících se tvrzení a na sebe navazujících. Řízení tak rovněž není složité, i zde se obešlo bez složitého dokazování.
5. S ohledem na uvedené žalobci konstatovali, že v posuzovaných řízeních došlo jednak k nesprávnému úřednímu postupu, když Česká republika nezajistila dodržení jejich práva

na rozhodnutí v přiměřené lhůtě, jednak k vydání nezákonných rozhodnutí. Spory na ochranu osobnosti jsou spory, kdy více než kde jinde je na místě rychlost projednání věci a vydání konečného rozhodnutí, neboť jím se dostává poškozeným satisfakce za zásah do jejich osobnostních práv. Satisfakce je pak tím méně účinná, čím déle spor trvá. V daném případě po tak dlouhé době bude morální satisfakce již v zásadě bez účinku, resp. lze očekávat účinek kontraproduktivní, neboť dojde k připomenutí toho, co se stalo před mnoha lety. Ani jedno z posuzovaných řízení nebylo dosud skončeno a ve všech byla vydána soudem prvního stupně nezákonná rozhodnutí, která odvolací soud v plném rozsahu k odvolání žalobců zrušil. Soud se ve všech případech dopustil značného množství pochybení. Ve všech zmiňovaných případech se jedná o jeden a týž senát a jednu a tutéž soudkyni, proti které žalobci již v minulosti vznášeli námitky, neboť již v minulosti vydávala nesprávná rozhodnutí. V důsledku popsanych nesprávných úředních postupů a nezákonných rozhodnutí vznikly žalobcům nemajetkové újmy, které žalobci požadovali nahradit v penězích.

6. Újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [REDAKCE] (trvajících v době uplatnění žádosti o odškodnění u žalovaného 56 měsíců) požadoval každý ze žalobců odškodnit částkou 186 000 Kč. Žalobci vycházeli z částky 20 000 Kč za jeden rok řízení, tj. základní částky 93 000 Kč, která je dále je zvyšována o 50 % z důvodu, že se jedná o jednoduchý případ, kdy žalobci nezavdali příčinu k tak dlouhotrvajícímu řízení, a o dalších 50 % z důvodu významu řízení pro žalobce, neboť se jedná o velmi zásadní zásah do práv na ochranu osobnosti celostátně vydávaným a čteným periodikem. Újmu způsobenou vydáním nezákonného rozhodnutí v tomto řízení požadoval každý ze žalobců odškodnit částkou 50 000 Kč, když rozhodnutí bylo vydáno v příkrém rozporu s konstantní judikaturou a v rozporu s hmotným i procesním právem a trpělo tolika vadami, že nebylo možné tyto zhojit v rámci odvolacího řízení, a když se jednalo o věc ochrany osobnosti dotýkající navýsost osobní roviny obou žalobců.
7. Újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [REDAKCE] (trvajících v době uplatnění žádosti o odškodnění u žalovaného 54 měsíců) požadoval každý ze žalobců odškodnit částkou 162 000 Kč. Žalobci vycházeli z částky 20 000 Kč za jeden rok řízení, tj. základní částky 90 000 Kč, která je dále je zvyšována o 30 % z důvodu, že se jedná o jednoduchý případ, kdy žalobci nezavdali příčinu k tak dlouhotrvajícímu řízení, a o dalších 50 % z důvodu významu řízení pro žalobce, neboť se jedná o velmi zásadní zásah do práv na ochranu osobnosti celostátně vysílající sledovanou televizní stanicí. Újmu způsobenou vydáním nezákonného rozhodnutí v tomto řízení požadoval každý ze žalobců odškodnit částkou 50 000 Kč, když rozhodnutí bylo vydáno v příkrém rozporu s konstantní judikaturou a v rozporu s hmotným i procesním právem a trpělo tolika vadami, že nebylo možné tyto zhojit v rámci odvolacího řízení, a když se jednalo o věc ochrany osobnosti dotýkající navýsost osobní roviny obou žalobců.
8. Újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [REDAKCE] (trvajících v době uplatnění žádosti o odškodnění u žalovaného 53 měsíců) požadoval každý ze žalobců odškodnit částkou 167 200 Kč. Žalobci vycházeli z částky 20 000 Kč za jeden rok řízení, tj. základní částky 88 000 Kč, která je dále je zvyšována o 40 % z důvodu, že se jedná o jednoduchý případ, kdy žalobci nezavdali příčinu k tak dlouhotrvajícímu řízení, a o dalších 50 % z důvodu významu řízení pro žalobce, neboť se jedná o velmi zásadní zásah do práv na ochranu osobnosti celostátně vysílající sledovanou televizní stanicí.
9. Popsané požadavky na náhrady nemajetkových újem žalobci uplatnili u žalovaného dne 12. 10. 2017, žalovaný je však nijak nevyřídil. Podanou žalobou se tak každý ze žalobců domáhal zaplacení částky 615 200 Kč (186 000 Kč + 50 000 Kč + 162 000 Kč + 50 000 Kč + 167 200 Kč) se zákonným úrokem z prodlení od 13. 4. 2018 do zaplacení.
10. Žalovaný žalobou uplatněné nároky neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobci dne 12. 10. 2017 uplatnili předmětné nároky na poskytnutí zadostiučinění. Žádostí nebylo ze strany žalovaného vyhověno, když žalovaný posoudil uplatněné nároky tak,

že v daném případě k nesprávnému úřednímu postupu v tom směřu, že celková délka řízení nebyla přiměřená, nedošlo, a ani v jednom z posuzovaných řízení nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí dle dikce § 8 zákona č. 82/1998 Sb. Po stručné rekapitulaci posuzovaných řízení žalovaný uvedl, že řízení sp. zn. [REDAKCE] probíhá po dobu 5 let a 8 měsíců opakovaně na dvou stupních soudní soustavy, soud prvního stupně rozhodl ve věci dvakrát a odvolací soud jednou. V řízení nedochází k procesní nečinnosti soudů. Řízení lze označit za složitější, jedná se o žalobu na ochranu osobnosti proti vydavateli časopisu. Po procesní stránce bylo rozhodnuto o zastavení řízení a o zrušení usnesení o zastavení, VS Praha rozhodoval o námitce podjatosti. Řízení sp. zn. [REDAKCE] probíhá po dobu 5 let a 6 měsíců na dvou stupních soudní soustavy, soud prvního stupně rozhodl ve věci dvakrát a odvolací soud jednou. Řízení lze označit za složitější, jedná se o žalobu na ochranu osobnosti proti [REDAKCE]. Po procesní stránce bylo rozhodnuto o zastavení řízení a o zrušení usnesení o zastavení, o předběžném opatření a o změně žaloby, VS Praha rozhodoval o námitce podjatosti. Řízení sp. zn. [REDAKCE] probíhá po dobu 5 let a 5 měsíců na dvou stupních soudní soustavy, soud prvního stupně i soud odvolací rozhodly ve věci jednou. Dále bylo rozhodováno o zastavení řízení, o zrušení usnesení o zastavení řízení, o změně žaloby. VS Praha rozhodl o námitce podjatosti. Řízení lze označit za složitější, jedná se o žalobu na ochranu osobnosti proti společnosti [REDAKCE]. Ve všech třech řízeních se jedná o žalobu na ochranu osobnosti podanou veřejně známými osobami proti celostátnímu médiu. Žalovaný považuje řízení za složitější, žalobci musejí prokázat, že články v časopise či televizní reportáže vůbec zasáhly do jejich osobnostní sféry, a pokud ano, pak zda natolik citelně, aby bylo nutné poskytnutí zadostiučinění ve finanční formě, či ve formě omluvy. Žalobci se na délce řízení sami podíleli, ať už nezaplacením soudního poplatku za žalobu, či uplatněním nedůvodné námitky podjatosti věc vyřizující soudkyně. Opakovaně měnili skutková tvrzení, soud musel rozhodovat o změnách žaloby. V řízení sp. zn. [REDAKCE] byli žalobci soudem opakovaně urgováni o předložení DVD. V řízení sp. zn. [REDAKCE] bylo rozhodováno o návrhu žalobkyně na nařízení předběžného opatření. Žalovaný má za to, že v daném případě nelze uvažovat o zvýšeném významu řízení pro žalobce, neboť jednak jsou žalobci veřejně známými osobami, jednak je obecně známo, že žalobci vedou větší množství řízení s podobným předmětem. Žalovaný má tedy za to, že v posuzovaných řízeních nedošlo k porušení práva žalobců na projednání věci v přiměřené lhůtě.

11. Pokud pak jde o nárok na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou v důsledku vydání nezákonných rozhodnutí, tento považuje žalovaný za zcela nedůvodný. V žádném z posuzovaných řízení nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí, které by splňovalo dikci § 8 zákona č. 82/1998 Sb. Dle tohoto ustanovení nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost změněno nebo zrušeno příslušným orgánem, případně jde-li o rozhodnutí, které je vykonatelné bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Ve všech třech řízeních byl odvolacím soudem rušen nepravomocný rozsudek soudu I. stupně, nejedná se tedy v žádném řízení o nezákonné rozhodnutí. V daných případech tak nebyla splněna základní podmínka nutná pro vznik odpovědnosti státu za škodu, resp. nemajetkovou újmu, tedy není dána existence odpovědnostního titulu v podobě nezákonného rozhodnutí.
12. Žalobci pak ještě doplnili, že v řízení sp. zn. [REDAKCE] byl dne 9. 5. 2018 vydán rozsudek, proti kterému byla podána odvolání. Dne 31. 7. 2018 byl spis odeslán VS Praha, v odvolacím řízení dosud nebylo nařízeno jednání a nebylo rozhodnuto. V řízení sp. zn. [REDAKCE] byl vydán rozsudek dne 30. 5. 2018, proti kterému byla rovněž podána odvolání. Dne 20. 11. 2018 byl spis odeslán VS Praha, v odvolacím řízení dosud nebylo nařízeno jednání a nebylo rozhodnuto. Rovněž ve věci sp. zn. [REDAKCE] byl v mezidobí vydán rozsudek, a to dne 5. 12. 2018, proti kterému byla podána odvolání. Spis byl dne 7. 3. 2019 odeslán VS Praha, v odvolacím řízení dosud nebylo rozhodnuto.

13. Dále pak žalobci postavili najisto, že žalobou v tomto odškodňovacím řízení se, pokud jde o nepřiměřenou délku řízení, domáhají odškodnění za dobu od počátku posuzovaných řízení do dne předběžného uplatnění nároku u žalovaného, tj. 12. 10. 2017. Případné odškodnění za následné období žalobci uplatní samostatně poté, co předmětná řízení budou ukončena.
14. Na základě provedeného dokazování učinil soud následující skutková zjištění:
15. Žalobou došlou MS Praha dne 26. 2. 2013 se každý ze žalobců domáhal po žalovaném, společnosti [REDAKCE], omluvy, uveřejněné v týdeníku [REDAKCE] a na webových stránkách [REDAKCE] a zaplacení částky 300 000 Kč, to vše v souvislosti s článkem uveřejněným dne [REDAKCE], nazvaným [REDAKCE] kterým mělo dojít k zásahu do osobnostní sféry žalobců. Článek se primárně týkal údajné trestné činnosti syna žalobce a), která měla být účelově dávana do kontextu s osobami žalobců, a měla být uváděna celá řada dalších lží a pomluv o osobách žalobců, jejich rodinách a činech, včetně vedení řady soudních sporů a trestního řízení žalobce a). K pokynu ze dne 5. 3. 2013 byly žalobcům dne 11. 3. 2013 zaslány výzvy k zaplacení soudních poplatků ze žaloby. Po ověření v účtárně dne 15. 4. 2013, že soudní poplatky zaplacený nebyly, bylo usnesením ze dne 18. 4. 2013 rozhodnuto o zastavení řízení. Dne 6. 5. 2013 došla soudu odvolání žalobců a téhož dne byly i zaplacený soudní poplatky. Usnesením ze dne 22. 5. 2013 bylo usnesení o zastavení řízení zrušeno. Dne 21. 6. 2013 byla žaloba spolu s kvalifikovanou výzvou k vyjádření ve lhůtě 30 dnů odeslána [REDAKCE]. Dne 19. 7. 2013 došla soudu žádost [REDAKCE] o prodloužení lhůty k vyjádření do 2. 9. 2013, a to z důvodu nutnosti zajistit potřebné důkazní prostředky. Obsáhlé vyjádření [REDAKCE] ve kterém žalobou uplatněný nárok neuznala a vyvracela jednotlivé žalobní námitky, došlo soudu dne 4. 9. 2013. Dne 24. 9. 2013 bylo vyjádření [REDAKCE] zasláno žalobcům a spis dán na lhůtu 1 měsíc. Podáním došlým soudu dne 9. 10. 2013 sdělili žalobci, že neschází, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání. V dalším podání došlém soudu dne 13. 10. 2013 podali žalobci stručnou repliku k vyjádření [REDAKCE]. Dne 22. 5. 2014 došlo soudu doplňující vyjádření [REDAKCE]. Dne 11. 6. 2014 byla posledně uvedená vyjádření vzájemně přeposlána účastníkům. Dne 1. 7. 2014 bylo nařízeno ústní jednání na den 4. 2. 2015. Dne 29. 1. 2015 došlo soudu vyjádření [REDAKCE] k poslednímu podání žalobců. Dne 4. 2. 2015 se konalo ústní jednání, při kterém byl proveden důkaz zejména článkem, kterým mělo být zasaženo do osobnostní sféry žalobců, a dále pak větším množstvím článků a prepisů televizních reportáží předložených ze strany [REDAKCE]. Žalobci při jednání doplnili svá tvrzení stran zdrojů, ze kterých má [REDAKCE] čerpat ve svých člancích, a byly k tomu předloženy důkazy. K žádosti [REDAKCE] byla poskytnuta lhůta 1 měsíce k vyjádření k doplněným tvrzením žalobců a k případnému navržení důkazů. Jednání bylo za účelem vyžádání si trestního spisu týkajícího se věci žalobce a) odročeno na den 7. 10. 2015. Vyjádření [REDAKCE] došlo soudu dne 3. 3. 2015. Dne 11. 3. 2015 bylo žalobcům zasláno vyjádření [REDAKCE] spolu s výzvou ke sdělení spisové značky trestního spisu. Dne 7. 10. 2015 se konalo ústní jednání, při kterém zástupkyně žalobců sdělovala, že žádanou sp. zn. trestního řízení posílala soudu e-mailem, ten se však ve spisu nenacházel. Byl proveden důkaz trestním rozsudkem předloženým stranou žalující a dále doplňována argumentace ve vztahu k významu trestního řízení žalobce a). Jednání bylo za účelem vyžádání trestního spisu odročeno na den 10. 2. 2016. Dne 13. 10. 2015 byl vyžádán trestní spis. Při ústním jednání konaném dne 10. 2. 2016 byl proveden důkaz trestním spisem a po ukončení dokazování byl vyhlášen rozsudek, kterým bylo [REDAKCE] uloženo zaslat každému ze žalobců omluvný dopis ve znění uvedeném v rozsudku, žaloba byla zamítnuta do části požadované omluvy, do požadavku na uveřejnění omluvy na webových stránkách a do požadavků na zaplacení požadovaných částek a [REDAKCE] bylo uloženo nahradit žalobcům náklady řízení. V odůvodnění rozsudku soud konstatoval, že obecně vzato všechny základní údaje, kterou jsou v článku uvedeny, již byly v minulosti zveřejněny a dá se i v zásadě říci, že jsou pravdivé, žalobci jsou však spojování s kauzou syna žalobce a) a propojením s dalšími kauzami, tedy exekucí na majetek žalobce a) a jeho minulými trestními stíháními. Celkové vyznění článku je ve vztahu k oběma žalobcům negativní, zejména postavu žalobce a) vykresluje jako naprosto nezodpovědnou,

v důsledku čehož by mohla být i žalobkyně b) poškozena. Požadavek na omluvu shledal soud částečně důvodným, avšak pouze ve vztahu k žalobcům, nikoliv k veřejnosti, když žádný řadový čtenář by z této omluvy nemohl zjistit, o co se vlastně jedná, teoreticky pouze tehdy, pokud by si článek zpětně po více než třech letech dohledal. Uveřejnění omluvy tak soud považoval za kontraproduktivní, protože by si čtenáři z omluvy opět připomněli článek, který vyznívá ve vztahu k žalobcům negativně. Intenzitu zásahu pak soud neshledal takovou, aby bylo na místě jiné než morální zadostiučinění. Písemné vyhotovení rozsudku bylo vypraveno dne 8. 3. 2016. Dne 23. 3. 2016 došlo soudu odvolání žalobců. Dne 6. 4. 2016 byly žalobcům zaslány výzvy k zaplacení soudních poplatků za odvolání, poplatky byly zaplaceny dne 12. 4. 2016. Dne 18. 4. 2016 bylo odvolání zasláno [REDAKCE] S předkládací zprávou ze dne 9. 5. 2016 byl spis dne 17. 5. 2016 předložen VS Praha. Dne 21. 7. 2016 došlo soudu vyjádření [REDAKCE] k odvolání. Usnesením ze dne 27. 4. 2017 vyzval soud účastníky k vyjádření k možnosti rozhodnutí o odvolání bez nařízení jednání, s čímž účastníci v podáních došlých dne 11. 5. 2017 nesouhlasili. Dne 15. 5. 2017 bylo nařízeno odvolací ústní jednání na den 30. 5. 2017. K žádosti zástupkyně žalobců odůvodněné kolizi bylo ústní jednání dne 22. 5. 2017 zrušeno a o odvolání bylo bez nařízení jednání rozhodnuto usnesením ze dne 31. 5. 2017, kterým byl rozsudek zrušen a věc vrácena MS Praha k dalšímu řízení. Soudu prvního stupně odvolací soud vyčetl, že rozhodl o uložení omluvy ve formě dopisu, když takový návrh nebyl v žalobě učiněn, dále pak vyčetl neodůvodněné zamítnutí uveřejnění omluvy na webových stránkách a nedostatečné posouzení hledisek pro posouzení přiměřenosti navrhované morální satisfakce, stejně jako hledisek pro posouzení důvodnosti a přiměřenosti požadovaného peněžitého zadostiučinění. Spis byl vrácen MS Praha dne 27. 6. 2017, usnesení VS Praha bylo vypraveno dne 30. 6. 2017 a nabylo právní moci dne 3. 7. 2017. Dne 1. 8. 2017 bylo nařízeno ústní jednání na den 13. 12. 2017. Dne 12. 10. 2017 podali žalobci námitku podjatosti soudkyně, dne 16. 10. 2017 bylo nařízené ústní jednání zrušeno. Ve věci bylo znovu rozhodnuto rozsudkem ze dne 9. 5. 2018 a spis byl s odvoláními všech účastníků předložen dne 2. 8. 2018 VS Praha. Věc dosud není pravomocně skončena (*zjištěno ze spisu MS Praha sp. zn. [REDAKCE]*).

16. Obsáhlou žalobou došlou MS Praha dne 26. 4. 2013 se každý ze žalobců domáhal po žalovaném, společnosti [REDAKCE] omluvy, uveřejněné v pořadech [REDAKCE] a zaplacení částky 500 000 Kč, to vše v souvislosti s reportážemi odvysílanými ve dnech [REDAKCE], kterými mělo dojít k zásahu do osobnostní sféry žalobců. Reportáže se opět primárně týkaly údajně trestné činnosti syna žalobce a), která měla být účelově dávana do kontextu s osobami žalobců, a měla být uváděna celá řada dalších lží a pomluv o osobách žalobců, jejich rodinách a činech a zveřejňovány záběry ze soukromí žalobců pořízené u domu žalobců. K žalobě byly připojeny CD nosiče s reportážemi a záběry bezpečnostních kamer. K pokynu ze dne 3. 5. 2013 byly žalobcům zaslány výzvy k zaplacení soudních poplatků ze žaloby. Po ověření v účtárně dne 21. 5. 2013, že soudní poplatky zaplacený nebyly, bylo usnesením ze dne 22. 5. 2013 rozhodnuto o zastavení řízení. Soudní poplatky byly zaplacený dne 23. 5. 2013 a usnesením ze dne 11. 6. 2013 bylo usnesení o zastavení řízení zrušeno. Dne 11. 7. 2013 byla žaloba spolu s kvalifikovanou výzvou k vyjádření ve lhůtě 30 dnů odeslána [REDAKCE] dne 15. 7. 2013 došlo soudu oznámení o ukončení právního zastoupení žalobců. Dne 14. 8. 2013 došlo soudu obsáhlé vyjádření [REDAKCE], ve kterém žalobou uplatněný nárok neuznala a vyvracela jednotlivé žalobní námitky. [REDAKCE] se mj. odvolávala na skutečnosti z jiné reportáže odvysílané dne [REDAKCE] kterou k vyjádření předložila na CD. Vyjádření [REDAKCE] bylo dne 22. 8. 2013 zasláno žalobcům a spis byl dán na lhůtu 1 měsíc. Dne 6. 9. 2013 došlo soudu obsáhlé vyjádření žalobců, zastoupených již novým právním zástupcem, ke kterému bylo připojeno větší množství listinných důkazů (zejména různých článků) a CD s reportážemi ze dnů [REDAKCE], o které byla žaloba rozšířena s požadavkem na poskytnutí omluvy v pořadech [REDAKCE] a [REDAKCE]. Změna žaloby byla připuštěna usnesením ze dne 8. 10. 2013, které nabylo právní moci dne 15. 10. 2013. Podáním došlým soudu dne 10. 11. 2013 žádali žalobci o vrácení části nesprávně vybraného soudního poplatku. Spis byl dne 12. 11. 2013

předán asistentovi soudce. Podáním došlým soudu dne 25. 11. 2013 žalobci svou žalobu opětovně doplnili a rozšířili, a to o reportáž ze dne [redacted], za kterou požadovali omluvu. Reportáž byla přiložena na CD. Žalobkyně b) současně navrhla nařízení předběžného opatření, kterým by bylo [redacted] zakázáno užívat podobu a jméno žalobkyně b) v reportážích týkajících se trestní věci syna žalobce a) a dále zakázáno vysílat specifikované záběry ze soukromých nemovitostí žalobkyně b). Usnesením ze dne 26. 11. 2013 bylo návrhu na nařízení předběžného opatření částečně vyhověno a uložen částečný zákaz užívání podoby a jména žalobkyně b), ve zbytku byl návrh zamítnut. Usnesení bylo vypraveno dne 27. 11. 2013, [redacted] byla současně zaslána i změna žaloby. Usnesením ze dne 3. 12. 2013 bylo rozhodnuto o vrácení části soudního poplatku žalobcům. Dne 12. 12. 2013 došlo soudu odvolání [redacted] do nařízeného předběžného opatření a obsáhlá replika [redacted] k podání žalobců došlému dne 6. 9. 2013. Žalobci dne 12. 12. 2013 sdělili číslo účtu pro vrácení soudního poplatku a dne 13. 12. 2013 došlo soudu odvolání žalobkyně b) proti usnesení o předběžném opatření. Odvolání žalobkyně b) bylo dne 20. 12. 2013 zasláno [redacted] a spis byl dán na lhůtu 1 měsíc. Dne 12. 2. 2014 bylo odvolání [redacted] zasláno žalobkyni b) a [redacted] byla vyzvána k zaplacení soudního poplatku z odvolání. Soudní poplatek byl zaplacen dne 14. 2. 2014. Dne 26. 2. 2014 byla vyhotovena předkládací zpráva k předložení obou odvolání k rozhodnutí VS Praha, spis však byl namísto toho k žádosti došlé dne 11. 3. 2014 zapůjčen Okresnímu soudu Praha-západ (dále jen „OS Praha-západ“), a to na dobu 1 měsíce, když věc není skončena. OS Praha-západ spis došel dne 20. 3. 2014. Dne 28. 4. 2014 bylo urgováno vrácení spisu, k čemuž bylo ze strany OS Praha-západ dne 5. 5. 2014 sděleno, že spis nelze vrátit, neboť věc vedená u tohoto soudu dosud nebyla skončena. Dne 7. 5. 2014 byl dán pokyn asistentovi soudce k další urgenci OS Praha-západ, urgence byla odeslána dne 20. 5. 2014. Spis se vrátil MS Praha dne 28. 5. 2014 a dne 5. 8. 2014 byl předložen VS Praha, který usnesením ze dne 10. 3. 2015 rozhodl tak, že v části týkající užívání podoby a jména žalobkyně b) návrh na nařízení předběžného opatření odmítl a v části týkající se vysílání záběrů ze soukromí potvrdil zamítnutí návrhu. Spis se vrátil MS Praha dne 2. 4. 2015, dne 24. 4. 2015 bylo usnesení VS Praha vypraveno a dne 27. 4. 2015 nabylo právní moci. Dne 9. 9. 2015 bylo nařízeno ústní jednání na den 1. 2. 2016 a usnesením ze dne 14. 9. 2015 byla připuštěna změna žaloby. Dne 3. 12. 2015 byla žalobcům vrácena část soudního poplatku dle dříve vydaného usnesení. V e-mailu ze dne 29. 1. 2012 sděloval informatik soudkyni, že CD příložená k žalobě jdou přehrát, CD příložené k poslední změně žaloby přehrát nejde. Dne 1. 2. 2016 se konalo ústní jednání, při kterém se podařilo pouze částečně přehrát CD příložená k žalobě a bylo přehráno CD příložené k první změně žaloby. Z důvodu nemožnosti provádění důkazů nosiči CD bylo jednání přerušeno s tím, že v něm bude pokračováno dne 11. 5. 2016. Přípisem ze dne 13. 4. 2016 připomínal soud zástupkyni žalobců včasné doložení záznamů na flash disku, jak bylo domluveno na jednání dne 1. 2. 2016, reportáže na flash disku došly soudu dne 20. 4. 2016. Dne 11. 5. 2016 se konalo ústní jednání, byl proveden důkaz zbylými nahrávkami, [redacted] předala soudu své další vyjádření a svazek listin (článků týkajících se žalobců), kterými navrhovala provést důkaz. Jednání bylo za účelem provedení listinných důkazů odročeno na den 5. 10. 2016. Při jednání konaném dne 5. 10. 2016 bylo provedeno větší množství listinných důkazů včetně přestupkového spisu, vyjádření [redacted] a částí spisu sp. zn. [redacted]. Dokazování bylo ukončeno a jednání bylo za účelem přednesu závěrečných návrhů odročeno na den 21. 11. 2016 s tím, že účastníci zašlou závěrečné návrhy do 15. 11. 2016. Závěrečný návrh žalobců došel soudu dne 14. 11. 2016 a dne 16. 11. 2016 byl zaslán [redacted] závěrečný návrh [redacted] došel soudu dne 15. 11. 2016 a dne 18. 11. 2016 byl zaslán žalobcům. Při ústním jednání konaném dne 21. 11. 2016 byl po přednesu závěrečných návrhů vyhlášen rozsudek, kterým byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta a [redacted] nepřiznána náhrada nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku soud konstatoval, že informace v reportážích byly pravdivé, o žalobcích v reportážích nezaznělo nic negativního, informace stran trestní věci a majetku syna žalobce a) se žalobců netýkají, záběry z interiéru v reportážích nejsou, použité záběry byly pořizovány zpoza plotu. Subjektivně jsou reportáže žalobci jistě vnímány jako

nepříjemné, jako osoby veřejného zájmu je však musejí strpět. Naopak za nepřiměřené soud považoval opakované zveřejňování stejných záběrů se stejnými komentáři bez přinášení něčeho nového a dále chování kameramana před domem žalobců, i kdy v tom nebyl sledán ani přestupek. Ani v tom soud neshledal neoprávněný zásah do osobnostní sféry žalobců, přihlédl k tomu však při aplikaci § 150 o. s. ř. při rozhodování o nákladech řízení. Písemné vyhotovení rozsudku bylo vypraveno dne 19. 12. 2016. Dne 30. 12. 2016 došlo soudu odvolání žalobců a dne 3. 1. 2017 byly žalobcům zaslány výzvy k zaplacení soudních poplatků za odvolání. Dne 4. 1. 2017 došlo soudu odvolání [redacted] do nákladového výroku. Dne 6. 1. 2017 bylo odvolání [redacted] zasláno žalobcům a téhož dne byly žalobci zaplacceny soudní poplatky. Dne 11. 1. 2017 bylo odvolání žalobců zasláno [redacted] a spis byl dán na lhůtu 1 měsíc. Dne 13. 2. 2017 byl spis předán asistentovi soudce k vyhotovení předkládacích zpráv. S předkládací zprávou ze dne 16. 2. 2017 byl spis dne 23. 2. 2017 předložen VS Praha k rozhodnutí o odvolání žalobců. VS Praha usnesením ze dne 31. 5. 2017 rozhodl o zrušení rozsudku a vrácení věci MS Praha k dalšímu řízení. Soudu prvního stupně odvolací soud vyčetl, že se nezabýval základní otázkou střetu práva na informace a jejich šíření s právem na ochranu osobnosti a soukromého života, kdy v daném směru odkázal na judikaturu Ústavního soudu, a dále, že nevyvodil žádné závěry z jednání [redacted] které označil za nepřiměřené, když nároky z titulu ochrany osobnosti nejsou podmíněny spácháním přestupku. Celkově označil odvolací soud závěry soudu prvního stupně za nejasné a kusé, vnitřně rozporné a nedostatečně zdůvodněné, neumožňující přezkoumání napadeného rozsudku. K žádosti ze dne 26. 6. 2017, odůvodněné nastudováním šesti jiných meritorních věcí z roku 2016 k jejich následnému vyřízení, byla prodloužena lhůta pro vypravení písemného vyhotovení usnesení do 18. 7. 2017. Spis byl pokynu ze dne 18. 7. 2017 vrácen MS Praha dne 20. 7. 2017, usnesení VS Praha bylo vypraveno dne 24. 7. 2017 a nabylo právní moci dne 31. 7. 2017. Dne 30. 8. 2017 bylo nařízeno ústní jednání na den 8. 1. 2018. Dne 12. 10. 2017 podali žalobci námitku podjatosti soudkyně, dne 16. 10. 2017 bylo nařízené ústní jednání zrušeno. Ve věci bylo znovu rozhodnuto rozsudkem ze dne 30. 5. 2018 a spis byl s odvoláními všech účastníků předložen dne 22. 11. 2018 VS Praha. Věc dosud není pravomocně skončena (*zjištěno ze spisu MS Praha sp. zn. [redacted]*).

17. Obsáhlou žalobou došlou MS Praha dne 22. 5. 2013 se každý ze žalobců domáhal po žalovaném, společnosti [redacted] omluvy, uveřejněné v pořadu [redacted] a zaplacení částky 300 000 Kč, to vše v souvislosti s reportáží odvysílanou dne [redacted], kterou mělo dojít k zásahu do osobnostní sféry žalobců. Reportáž se opět primárně týkala údajné trestné činnosti syna žalobce a), která měla být účelově dávana do kontextu s osobami žalobců, a měla být uváděna celá řada dalších lží a pomluv o osobách žalobců, jejich rodinách a činech. K pokynu ze dne 23. 5. 2013 byly žalobcům dne 29. 5. 2013 zaslány výzvy k zaplacení soudních poplatků ze žaloby. Soudní poplatky byly dne 11. 6. 2013 zaplacceny společností [redacted]. Usnesením ze dne 20. 6. 2013 bylo rozhodnuto o zastavení řízení, když [redacted] není účastníkem řízení, a o vrácení zaplaccených částek [redacted]. Dne 1. 7. 2013 došlo soudu odvolání žalobců, doplněné podáním došlým dne 9. 7. 2013 informujícím též o změně právního zastoupení, ve kterém žalobci výslovně prohlásili, že poplatky byly [redacted] jejímž jednatelem je žalobce a) a který exkluzivně zastupuje žalobkyni b), zaplacceny za ně. Stejně se vyjádřila i [redacted]. Usnesením ze dne 24. 7. 2013 bylo usnesení o zastavení řízení zrušeno. Dne 22. 8. 2013 byla žaloba spolu s kvalifikovanou výzvou k vyjádření ve lhůtě 30 dnů odeslána [redacted]. Dne 23. 9. (faxem), resp. 26. 9. 2013 (poštou) došlo soudu obsáhlé vyjádření [redacted] ve kterém žalobou uplatněný nárok neuznala a vyvracela jednotlivé žalobní námitky, zejména poukazovala na skutečnost, že informace uvedené v reportáži byly veřejností známy již před jejím odvysíláním, k čemuž předkládala velké množství listinných důkazů (článků). Vyjádření [redacted] bylo dne 30. 9. 2013 zasláno žalobcům a spis byl dán na lhůtu 1 měsíc. Dne 13. 10. 2013 došel soudu nesouhlas žalobců s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a dne 10. 11. 2013 došla soudu žádost žalobců o vrácení částí nesprávně vybraného soudního poplatku. Dne 12. 11. 2013 došlo soudu

obsáhlé podání žalobců, ve kterém mj. doplnili svá tvrzení o další reportáž ze dne 11. 12. 2012 a formulačně upravili požadavek na poskytnutí omluvy. Vyjádření bylo dne 18. 11. 2013 zasláno [REDAKCE] a spis předán asistentovi soudce k vyřízení žádosti o vrácení soudního poplatku. Usnesením ze dne 27. 11. 2013 bylo rozhodnuto o vrácení části soudního poplatku žalobcům. Žalobci dne 12. 12. 2013 sdělili číslo účtu pro vrácení soudního poplatku a dne 15. 1. 2014 jim byly poplatky vráceny. Dne 13. 3. 2014 došlo soudu obsáhlé vyjádření [REDAKCE] doplněné o větší množství listinných důkazů (články, reportáže). K žádosti došle dne 11. 3. 2014 byl spis zapůjčen OS Praha-západ na dobu 1 měsíce, když věc není skončena, OS Praha-západ spis došel dne 20. 3. 2014. Dne 27. 3. 2014 došlo soudu vyjádření žalobců k poslednímu vyjádření [REDAKCE]. Dne 28. 4. 2014 bylo urgováno vrácení spisu, k čemuž bylo ze strany OS Praha-západ dne 5. 5. 2014 sděleno, že spis nelze vrátit, neboť věc vedená u tohoto soudu dosud nebyla skončena. Dne 7. 5. 2014 byl dán pokyn asistentovi soudce k další urgenci OS Praha-západ, urgence byla odeslána dne 20. 5. 2014. Spis se vrátil MS Praha dne 28. 5. 2014. Dne 30. 7. 2014 bylo nařízeno ústní jednání na den 30. 3. 2015 a současně byly žalobci urgováni o předložení nahrávky pořadu. Dne 25. 3. 2015 došlo soudu další vyjádření [REDAKCE] k poslednímu podání žalobců. Dne 26. 3. 2015 byl zástupkyní žalobců zanechán vzkaz, že ve spisu chybí nahrávka reportáže ze dne [REDAKCE], zástupkyně žalobců téhož dne sdělila, že reportáž přinese k jednání. Při ústním jednání konaném dne 30. 3. 2015 byl proveden důkaz reportáží ze dne [REDAKCE] všechny další důkazní návrhy byly zamítnuty a byl vyhlášen rozsudek, kterým byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta a žalobcům uloženo nahradit [REDAKCE] náklady řízení. V odůvodnění rozsudku soud konstatoval, že informace v reportážích byly pravdivé, žalobce a) dostal široký prostor k vyjádření, reportáž byla vyvážená, o žalobcích v reportážích nezaznělo nic nepravdivého, dehonestujícího, informace stran trestní věci syna žalobce a) se žalobců netýkají, žalobci s ní nebyli spojováni. Subjektivně jsou reportáže žalobci jistě vnímány jako nepříjemné, jako osoby veřejného zájmu je však musejí strpět. Písemné vyhotovení rozsudku bylo vypraveno dne 22. 4. 2015. Dne 11. 5. 2015 došlo soudu odvolání žalobců a dne 10. 6. 2015 byly žalobcům zaslány výzvy k zaplacení soudních poplatků za odvolání. Soudní poplatky byly zaplacený dne 15. 6. 2015, dne 7. 7. 2016 bylo odvolání žalobců zasláno [REDAKCE] a spis byl dán na lhůtu 1 měsíc. Dne 20. 7. 2015 došlo soudu vyjádření [REDAKCE] k odvolání a spis byl dne 26. 8. 2015 předán asistentovi soudce k vyhotovení předkládací zprávy. S předkládací zprávou ze dne 5. 10. 2015 byl spis dne 8. 10. 2015 předložen VS Praha k rozhodnutí o odvolání. VS Praha usnesením ze dne 7. 3. 2017 rozhodl o zrušení rozsudku a vrácení věci MS Praha k dalšímu řízení. Soudu prvního stupně odvolací soud vyčetl, že nerozhodl o změně žaloby, když již tím zatížil řízení vadou, pro které je nutné rozsudek zrušit, dále, že zamítl důkazní návrhy, aniž by v rozsudku uvedl, z jakého důvodu, a že odůvodnění rozsudku neodpovídá § 157 odst. 2 o. s. ř. Spis byl vrácen MS Praha dne 16. 3. 2017, usnesení VS Praha bylo vypraveno dne 21. 3. 2017 a nabylo právní moci dne 27. 3. 2017. Dne 24. 4. 2017 byl spis dán na lhůtu do 30. 5. 2017 a dne 1. 6. 2017 byl předán asistentovi soudce k rozhodnutí o změně žaloby. Usnesením ze dne 2. 6. 2017, které nabylo právní moci dne 7. 6. 2017, byla změna žaloby přípustěna. Dne 4. 7. 2017 bylo nařízeno ústní jednání na den 18. 10. 2017. Dne 12. 10. 2017 podali žalobci námitku podjatosti soudkyně, dne 16. 10. 2017 bylo nařízené ústní jednání zrušeno. Ve věci bylo znovu rozhodnuto rozsudkem ze dne 5. 12. 2018 a spis byl s odvoláními žalobců předložen dne 12. 3. 2019 VS Praha. Věc dosud není pravomocně skončena (zjištěno ze spisu MS Praha sp. zn. [REDAKCE]).

18. Žádostí ze dne 9. 10. 2017, došlou žalovanému dne 12. 10. 2017, uplatnili žalobci z důvodů následně uvedených v podané žalobě požadavky na zaplacení náhrad nemajetkových újem způsobených nepřiměřenou délkou posuzovaných řízení a nezákonnými rozhodnutími, a to ve výši 615 200 Kč pro každého ze žalobců. Žalovaný žádost vyřídil stanoviskem ze dne 7. 11. 2018, kterým z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě nároky neuznal, když dospěl k závěru, že v posuzovaných řízeních nedošlo ani k nesprávnému úřednímu postupu, ani nebyla vydána nezákonná rozhodnutí (zjištěno ze žádosti ze dne 9. 10. 2017, potvrzení přijetí ze dne 13. 10. 2017, stanovisku ze dne 7. 11. 2018).

19. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
20. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmíněk stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.
21. Dle §§ 14, 15 zákona se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
22. Žalobci splnili podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.

nesprávný úřední postup

23. Dle § 13 zákona odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
24. Dle § 31a zákona se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k
- celkové délce řízení,
 - složitosti řízení,
 - jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení,
 - postupu orgánů veřejné moci během řízení a
 - významu předmětu řízení pro poškozeného.

A. řízení sp. zn. [REDAKCE]

25. Na základě shora uvedených skutkových zjištění dospěl soud na rozdíl od žalovaného k závěru, že v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení. Řízení bylo zahájeno dne 26. 2. 2013 a do dne 12. 10. 2017, do kterého žalobci učinili délku posuzovaného řízení předmětem tohoto odškodňovacího řízení, trvalo celkem 4 roky a 7 celých měsíců, resp. 55 celých měsíců.
26. Řízení bylo složitější po skutkové stránce, když soud vedle obecně známých skutečností činil obsáhlejší skutková zjištění z účastníky předložených či navržených listin. Tato skutková složitost se přenesla i do složitosti procesní, kdy bylo prováděno větší množství listinných důkazů, včetně důkazu trestním spisem. K procesní složitosti je dále nutno přičíst prodloužení lhůty k vyjádření

k žalobě o 6 týdnů na žádost █████ MS Praha rozhodoval 1x ve věci a dále pak o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ze žaloby a o zrušení tohoto usnesení po dodatečné úhradě poplatku, VS Praha rozhodoval 1x ve věci. Účastníkům řízení jistě nelze upřít využití opravných prostředků k uplatňování či bránění jejich práv, každé podání opravného prostředku si však vyžádá určitou dobu jak na zadministrování věci před předložením vyšší instanci (zaslání opravného prostředku k vyjádření, vybrání soudního poplatku apod.), tak na vlastní nastudování a projednání věci před soudem vyšší instance, kterou nelze přičítat státu. V dané věci je však tento obecně aplikovaný přístup do určité míry relativizován skutečností, že odvolání proti rozsudku bylo podáno důvodně a rozsudek byl zrušen pro řadu procesních vad i vad právního posouzení. Po právní stránce řízení složité nebylo, jednalo se o standardní spor z titulu ochrany osobnosti.

27. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci (soudů), je nutno v tomto postupu konstatovat několik průtahů či období nekoncentrované činnosti, které měly negativní vliv na délku řízení. Takto dne 13. 10. 2013 došla soudu replika žalobců k vyjádření █████ následně se v řízení ničeho nedělo, dne 22. 5. 2014 došlo další vyjádření █████ dne 4. 6. 2014 byla vyjádření přeposlána účastníkům a dne 2. 7. 2014 bylo nařízeno ústní jednání. Od dojití repliky žalobců do nařízení ústního jednání tak uplynulo 8 měsíců, ve kterých je nutno spatřovat průtah cca 4-5 měsíců. Dne 2. 7. 2014 bylo nařízeno ústní jednání na den 4. 2. 2015, tj. za 7 měsíců, a došlo zde tak k nedůvodné prodlevě cca 3-4 měsíce. Při ústním jednání konaném dne 4. 2. 2015 byla █████ poskytnuta lhůta 1 měsíce k vyjádření k doplněné argumentaci žalobců a jednání bylo odročeno na den 7. 10. 2015, tj. za 8 měsíců, a došlo tak opět k nedůvodné prodlevě cca 4-5 měsíců. Při ústním jednání konaném dne 4. 2. 2015 byli žalobci vyzváni ke sdělení spisové značky trestního spisu, kterým chtěl soud provést důkaz, dne 11. 3. 2015 byli žalobci urgováni, při ústním jednání konaném dne 7. 10. 2015 však nebyl spis k dispozici, když žalobci tvrdili, že spisovou značku posílali mailem, který však ve spisu nebyl. Jednání pak bylo za účelem vyžádání spisu znovu odročeno. V uvedeném je nutno spatřovat částečné zavinění žalobců, kteří spisovou značku nesdělili, ale i nekoncentrovaný postup soudu, který byť bylo jednání odročeno na dlouhou dobu, sdělení spisové značky neurgoval a ústní jednání řádně nepřipravil. Ústní jednání konané dne 7. 10. 2015 pak bylo jen za účelem vyžádání trestního spisu odročeno na den 10. 2. 2016, tj. za 4 měsíce, a opět tedy došlo k nedůvodné prodlevě v délce cca 1-2 měsíce. Dne 17. 5. 2016 byl spis s odvoláním předložen VS Praha, až dne 27. 4. 2017 pak následovala výzva k vyjádření k možnosti rozhodnutí bez nařízení jednání a dne 15. 5. 2017 bylo nařízeno ústní jednání na den 30. 5. 2017. Do prvního úkonu odvolacího soudu tak od předložení spisu uplynulo více než 11 měsíců, v čemž je nutno spatřovat průtah cca 7-8 měsíců. Celkově tak lze v řízení konstatovat průtahy v délce cca 15 měsíců, což představuje cca 27 % posuzované doby řízení.
28. Pokud jde o jednání žalobců, ti to svým jednáním k celkové délce řízení rovněž přispěli. Žalobci nezaplatili soudní poplatek ze žaloby, a to ani k dodatečné výzvě soudu, a řízení tak muselo být pro nezaplacení poplatku zastaveno. Po dodatečném zaplacení poplatku pak bylo usnesení zrušeno a v řízení pokračováno, došlo však k prodloužení řízení o cca 2-3 měsíce. Stejně tak žalobci nezaplatili ani soudní poplatek za odvolání proti prvnímu rozsudku a učinili tak až k výzvě soudu. Konečně je žalobcům nutno přičíst k tíži též podíl na shora uvedeném prodloužení řízení z důvodu nepřipojení trestního spisu.
29. Konečně pokud jde o hledisko významu předmětu řízení pro poškozeného, je nutno zdůraznit, že předmětem posuzovaného řízení byly nároky z titulu ochrany osobnosti, a že se tak dle ustálené judikatury jednalo o řízení s typově zvýšeným významem pro poškozeného, když zejména u požadavků na morální satisfakci je faktor času velice důležitý a pozdní poskytnutí satisfakce ztrácí svou účinnost. Na uvedené nemá dle názoru soudu vliv, že se v případě žalobců jedná o veřejně známé osobnosti, které musí snést větší míru zájmu o své osoby, či že žalobci vedou větší počet soudních sporů z titulu ochrany osobnosti. Posouzení těchto otázek bylo právě předmětem posuzovaného řízení. Žalobci subjektivně zasah do svých osobnostních práv

pocitovali a bylo na soudu, aby uplatněné nároky (třeba i s negativním výsledkem pro žalobce) se zvýšeným důrazem na rychlost řízení posoudil.

30. Na základě popsaných hledisek, která lze (zejména postup soudů v posuzovaném řízení) či nelze (skutková a zejména procesní složitost řízení, postup samotných žalobců) přičítat státu či která kladla zvýšený důraz na rychlost řízení (zvýšený význam řízení pro žalobce), dospěl soud k závěru, že popsanou celkovou dobu řízení nelze považovat za dobu přiměřenou, a že tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona.
31. Uvedený nesprávný úřední postup pak byl způsobit vyvolat na straně žalobců nemajetkovou, kdy vznik takové újmy představované stavem nejistoty, do níž byl poškozený v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden a v níž byl tak udržován, se předpokládá (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 3007/2010). Žádné skutečnosti, které by uvedenou domněnku měly vyvrátit, žalovaný v řízení neuvedl, když popíral existenci nesprávného úředního postupu jako takového.
32. Soud pak má za to, že za předmětnou nemajetkovou újmu je namístě poskytnout zadostiučinění v penězích, když pouhé konstatování porušení práva se s ohledem zejména na celkovou dobu řízení a trvání stavu nejistoty nejví jako přiměřené a dostačující. Při stanovení výše tohoto zadostiučinění soud vyšel ze stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia NSČR, sp. zn. Cjpn 206/2010. Dle názoru soudu je pak při stanovení základní částky možno vycházet z částky na spodní hranici rozpětí uvedeného v odkazovaném stanovisku, když předmětné řízení nelze považovat za extrémně dlouhé. Za přiměřenou tak soud považoval částku 15 000 Kč za rok řízení, resp. částku 1 250 Kč za 1 měsíc řízení. Takto stanovenou základní částku pak soud modifikoval dle jednotlivých kritérií upravených v § 31a odst. 3 zákona, pro které lze základní částku zvýšit či snížit.
33. Z hlediska popsané složitosti věci soud snížil základní částku o 15 %, když v této souvislosti zohlednil i důvodnost odvolání do prvního rozsudku, jinak by bylo z důvodu procesní složitosti provedeno ještě výraznější snížení. Výše popsaný postup soudů se primárně odrazil již v závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jako takového, kdy je pak poskytováno zadostiučinění za celou dobu trvání řízení, nikoliv jen za dobu, o kterou z důvodů přičitatelných státu došlo k prodloužení řízení. Tento postup však měl na celkovou dobu řízení natolik zásadní negativní vliv, že je dle názoru soudu nezbytné z uvedeného hlediska základní částku dále navýšit, a to o 5 %. Z důvodu postupu žalobců a jejich přispění k celkové délce řízení soud základní částku odškodnění naopak snížil o 5 %. Kritérium významu řízení pak soud nezohlednil žádnou modifikací základní částky. Popsaný zvýšený typový význam řízení u žalobců totiž dle názoru soudu snižuje koncept tzv. sdílené újmy. Žalobci jsou manželé, v posuzovaném řízení se společně domáhají kompenzace za společné zásahy do svých osobnostních sfér, ke kterým mělo dojít jedním jednáním [redacted] v odškodňovacím řízení se pak společně domáhají kompenzace újmy plynoucí z nepřiměřené délky řízení. Dle názoru soudu se tak jedná právě o případ, kdy lze předpokládat, že satisfakce poskytnutá jednomu ze žalobců bude představovat částečnou satisfakci i pro druhého z nich.
34. Soud tedy uzavřel, že by základní částka odškodnění měla být snížena o 15 %. Na základě takového závěru pak soud považoval za důvodný požadavek na poskytnutí zadostiučinění ve výši 45 688 Kč pro každého ze žalobců vypočtený následovně: 55 (měsíců řízení) x 1 250 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 x 1 250 Kč (modifikace na 1/2 za první dva roky řízení) = 53 750 Kč x 0,85 (snížení o 15 %). Do těchto částek tedy soud žalobě v části požadavku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [redacted] vyhověl a ve zbylém požadavku na zaplacení částek 140 312 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.

B. řízení sp. zn. [redacted]

35. I u tohoto řízení dospěl soud na rozdíl od žalovaného k závěru, že v něm došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení. Řízení bylo zahájeno dne 26. 4. 2013 a do dne 12. 10. 2017, do kterého žalobci učinili délku posuzovaného řízení předmětem tohoto odškodňovacího řízení, trvalo celkem 4 roky a 5 celých měsíců, resp. 53 celých měsíců.
36. Rovněž toto řízení bylo složitější po skutkové stránce, když soud vedle obecně známých skutečností činil obsáhlejší skutková zjištění z účastníky předložených či navržených listin a videonahrávek. Tato skutková složitost se přenesla i do složitosti procesní, kdy bylo prováděno větší množství důkazů. K procesní složitosti je dále nutno přičíst skutečnost, že soud se musel vypořádat s opakovanými a velmi obsáhlými podáními účastníků, opakovaně bylo rozhodováno o změně žaloby. MS Praha rozhodoval 1x ve věci a dále pak o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ze žaloby a o zrušení tohoto usnesení po dodatečné úhradě poplatku, o návrhu na nařízení předběžného opatření. VS Praha rozhodoval 1x ve věci a dále o odvolání proti usnesení o předběžném opatření. I v této věci je však obecně aplikovaný přístup k vlivu zapojení vícera stupňů soudní soustavy do procesu rozhodování na procesní složitost řízení do určité míry relativizován skutečností, že odvolání proti rozsudku bylo podáno důvodně a rozsudek byl zrušen pro řadu procesních vad i vad právního posouzení a pro nepřezkoumatelnost. Po právní stránce řízení složité nebylo, jednalo se o standardní spor z titulu ochrany osobnosti.
37. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci (soudů), je i zde nutno konstatovat několik průtahů či období nekoucentrované činnosti, které měly negativní vliv na délku řízení. Takto dne 12. 12. 2013 došlo odvolání [REDAKCE] proti usnesení o nařízení předběžného opatření a až dne 12. 2. 2014 byla [REDAKCE] vyzvána k zaplacení soudního poplatku za odvolání, došlo tak k nedůvodné prodlevě cca 1-1,5 měsíce (s ohledem na skutečnost, že šlo o předběžné opatření). Soudní poplatek za odvolání byl zaplacen dne 14. 2. 2014, spis však byl předložen VS Praha až dne 5. 8. 2014, když v mezidobí byl spis i zapůjčen OS Praha-západ., opět tedy došlo k prodlevě min. 5 měsíců. VS Praha rozhodl o odvolání až dne 10. 3. 2015, tj. po 7 měsících od předložení spisu, v čemž je opět s ohledem na skutečnost, že se jednalo o předběžné opatření, nutno spatřovat průtah cca 6 měsíců. Usnesení o předběžném opatření nabylo právní moci dne 27. 4. 2015, ústní jednání pak bylo nařízeno až dne 9. 9. 2015, tj. po 4 měsících, a došlo tak k nedůvodné prodlevě cca 1 měsíc. Jednání bylo nařízeno až na den 1. 2. 2016, tj. za 5 měsíců, a je tedy opět nutno konstatovat prodlevu cca 2-3. Při ústním jednání konaném dne 1. 2. 2016 se zjistilo, že některá videa předložená účastníky nejdou přehrát, a jednání tak bylo za účelem opětovného předložení videí přerušeno do 11. 5. 2016. Jedná se tak o nekoucentrovaný postup soudu, který si v rámci přípravy jednání funkčnost videí neověřil, a jednání tak řádně nepřipravil. Ústní jednání konané dne 11. 5. 2016 pak bylo odročeno za účelem provedení již dříve předložených listinných důkazů na den 5. 10. 2016, tj. za 5 měsíců, a došlo tedy k nedůvodné prodlevě cca 2 měsíce. Celkově tak lze v řízení konstatovat průtahy v délce cca 18 měsíců, což představuje cca 1/3 posuzované doby řízení.
38. Pokud jde o jednání žalobců, tito svým jednáním přispěli i k celkové délce tohoto řízení. Žalobci nezaplatili soudní poplatek ze žaloby, a to ani k dodatečné výzvě soudu, a řízení tak muselo být pro nezaplacení poplatku zastaveno. Po dodatečném zaplacení poplatku pak bylo usnesení zrušeno a v řízení pokračováno, došlo však k prodloužení řízení o cca 1-2 měsíce. Stejně tak žalobci nezaplatili ani soudní poplatek za odvolání proti prvnímu rozsudku a učinili tak až k výzvě soudu.
39. Pro hledisko významu předmětu řízení pro poškozeného platí to samé, co bylo uvedeno u řízení předchozího.
40. Na základě popsaných hledisek tedy soud opět dospěl k závěru, že popsanou celkovou dobu řízení nelze považovat za dobu průměrnou, a že tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona, který byl způsobilý vyvolat na presumovanou

nemajetkovou újmu na straně žalobců. Žádné skutečnosti, které by uvedenou domněnku měly vyvrátit, žalovaný v řízení neuvedl, když popíral existenci nesprávného úředního postupu jako takového.

41. Soud pak má i zde za to, že za předměrnou nemajetkovou újmu je namíste poskytnout zadostiučinění v penězích, když pouhé konstatování porušení práva se s ohledem zejména na celkovou dobu řízení a trvání stavu nejistoty nejeví jako přiměřené a dostačující. Za přiměřenou soud opět považoval částku 15 000 Kč za rok řízení, resp. částku 1 250 Kč za 1 měsíc řízení.
42. Z hlediska popsané složitosti věci soud snížil základní částku o 20 %, když v této souvislosti zohlednil i důvodnost odvolání do prvního rozsudku, jinak by bylo z důvodu procesní složitosti provedeno ještě výraznější snížení. Výše popsaný postup soudů se primárně odrazil již v závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jako takového, kdy je pak poskytováno zadostiučinění za celou dobu trvání řízení, nikoliv jen za dobu, o kterou z důvodů přičitatelných státu došlo k prodloužení řízení. Tento postup však měl na celkovou dobu řízení natolik zásadní negativní vliv, že je dle názoru soudu nezbytné z uvedeného hlediska základní částku dále navýšit, a to o 10 %. Z důvodu postupu žalobců a jejich přispění k celkové délce řízení soud základní částku odškodnění naopak snížil o 5 %. Kritérium významu řízení pak soud opět nezohlednil žádnou modifikací základní částky, a to s odkazem na koncept tzv. sdílené újmy.
43. Soud tedy uzavřel, že by základní částka odškodnění měla být snížena o 15 %. Na základě takového závěru pak soud považoval za důvodný požadavek na poskytnutí zadostiučinění ve výši 43 563 Kč pro každého ze žalobců vypočtený následovně: 55 (měsíců řízení) × 1 250 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 × 1 250 Kč (modifikace na 1/2 za první dva roky řízení) = 51 250 Kč × 0,85 (snížení o 15 %). Do těchto částek tedy soud žalobě v části požadavku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [REDAKCE] vyhověl a ve zbylém požadavku na zaplacení částek 118 437 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.

C. řízení sp. zn. [REDAKCE]

44. Konečně i u tohoto řízení dospěl soud na rozdíl od žalovaného k závěru, že v něm došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení. Řízení bylo zahájeno dne 22. 5. 2013 a do dne 12. 10. 2017, do kterého žalobci učinili delku posuzovaného řízení předmětem tohoto odškodňovacího řízení, trvalo celkem 4 roky a 4 celé měsíce, resp. 52 celých měsíců.
45. Řízení nebylo po skutkové stránce nijak zvláště složité. Soud vedle obecně známých skutečností činil skutková zjištění pouze z jedné videonahrávky. K procesní složitosti je nutno přičíst skutečnost, že soud se musel vypořádat s opakovanými a velmi obsáhlými podáními účastníků, rozhodováno bylo o změně žaloby. MS Praha rozhodoval 1x ve věci a dále pak o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ze žaloby a o zrušení tohoto usnesení po dodatečném vyjasnění úhrady poplatku. VS Praha rozhodoval 1x ve věci. I v této věci je však obecně aplikovaný přístup k vlivu zapojení vícera stupňů soudní soustavy do procesu rozhodování na procesní složitost řízení do určité míry relativizován skutečností, že odvolání proti rozsudku bylo podáno důvodně a rozsudek byl zrušen pro procesní vady a pro nepřežkoumatelnost. Po právní stránce řízení složité nebylo, jednalo se o standardní spor z titulu ochrany osobnosti.
46. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci (soudů), je i zde nutno konstatovat několik průtahů, které měly negativní vliv na délku řízení. V době od 20. 3. 2014 do 28. 5. 2014 spis zapůjčen OS Praha západ, a došlo tak k průtahu 2 měsíce. Dne 30. 7. 2014 bylo nařízeno ústní jednání na den 30. 3. 2015, tj. za 8 měsíců, a došlo tak k nedůvodné prodlevě cca 5 měsíců. Dne 8. 10. 2015 byl spis s odvoláním do rozsudku předložen VS Praha, který ve věci rozhodl bez nařízení jednání dne 7. 3. 2017, tj. za 17 měsíců, v čemž je nutno spatřovat prodlevu cca 13-

14 měsíců. Celkově tak lze v řízení konstatovat průtahy v délce cca 20 měsíců, což představuje cca 38 % posuzované doby řízení.

47. Pokud jde o jednání žalobců, tito svým jednáním i k celkové délce tohoto řízení přispěli. Kvůli zvolenému způsobu vznikly pochybnosti o zaplacení soudního poplatku ze žaloby, a řízení tak bylo pro nezaplacení poplatku zastaveno. Po dodatečném vyjasnění zaplacení poplatku pak bylo usnesení zrušeno a v řízení pokračováno, došlo však k prodloužení řízení o cca 1 měsíc. Žalobci pak nezaplatili soudní poplatek za odvolání proti prvnímu rozsudku a učinili tak až k výzvě soudu.
48. Pro hledisko významu předmětu řízení pro poškozeného platí to samé, co bylo uvedeno u řízení předchozích.
49. Na základě popsaných hledisek tedy soud opět dospěl k závěru, že popsanou celkovou dobu řízení nelze považovat za dobu přiměřenou, a že tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona, který byl způsobilý vyvolat na presumovanou nemajetkovou újmu na straně žalobců. Žádné skutečnosti, které by uvedenou domněnku měly vyvrátit, žalovaný v řízení neuvěděl, když popíral existenci nesprávného úředního postupu jako takového.
50. Soud pak má i zde za to, že za předmětnou nemajetkovou újmu je namíste poskytnout zadostiučinění v penězích, když pouhé konstatování porušení práva se s ohledem zejména na celkovou dobu řízení a trvání stavu nejistoty nejeví jako přiměřené a dostačující. Za přiměřenou soud opět považoval částku 15 000 Kč za rok řízení, resp. částku 1 250 Kč za 1 měsíc řízení.
51. Z hlediska popsané složitosti věci soud snížil základní částku o 15 %, když v této souvislosti zohlednil i důvodnost odvolání do prvního rozsudku, jinak by bylo z důvodu procesní složitosti provedeno ještě výraznější snížení. Výše popsaný postup soudů se primárně odrazil již v závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jako takového, kdy je pak poskytováno zadostiučinění za celou dobu trvání řízení, nikoliv jen za dobu, o kterou z důvodů přičítatelných státu došlo k prodloužení řízení. Tento postup však měl na celkovou dobu řízení natolik zásadní negativní vliv, že je dle názoru soudu nezbytné z uvedeného hlediska základní částku dále navýšit, a to o 10 %. Z důvodu postupu žalobců a jejich příspěvků k celkové délce řízení soud základní částku odškodnění naopak snížil o 5 %. Kritérium významu řízení pak soud opět nezohlednil žádnou modifikací základní částky, a to s odkazem na koncept tzv. sdílené újmy.
52. Soud tedy uzavřel, že by základní částka odškodnění měla být snížena o 10 %. Na základě takového závěru pak soud považoval za důvodný požadavek na poskytnutí zadostiučinění ve výši 45 000 Kč pro každého ze žalobců vypočtený následovně: 52 (měsíců řízení) x 1 250 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 x 1 250 Kč (modifikace na ½ za první dva roky řízení) = 51 250 Kč x 0,9 (snížení o 10 %). Do těchto částek tedy soud žalobě v části požadavku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [REDAKCE] vyhověl a ve zbylém požadavku na zaplacení částek 122 200 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.

nezákonné rozhodnutí

53. Dle § 8 odst. 1, 2 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.
54. Ze shora uvedených skutkových zjištění vyplývá, že ani v jednom z posuzovaných řízení nebylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1, 2 zákona. Rozsudky, které jsou žalobci

označovány za nezákonná rozhodnutí, byly zrušeny na základě řádných opravných prostředků, nejednalo se přitom o rozsudky předběžně vykonatelné.

55. Soud tak ve shodě se žalovaným uzavřel, že zde neexistují odpovědnostní tituly v podobě nezákonných rozhodnutí, a žalobu v částech, ve kterých se žalobci domáhali zaplacení částek každý 2x 50 000 Kč z titulu náhrady nemajetkových újem způsobených nezákonnými rozhodnutími vydanými v řízeních sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] jako nedůvodnou zamítl. Skutečnost, že v těchto řízeních byly vydány rozsudky, které byly pro vady zrušeny, již byla zohledněna menším snížením náhrady újmy z titulu nepřiměřených délek řízení.
56. Pokud jde o požadované příslušenství, žalovaný se nezaplacením předmětných částek do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 zákona přizná-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újem) žalovanému. Žádost žalobců byla doručena žalovanému dne 12. 10. 2017 a lhůta 6 měsíců skončila dne 12. 4. 2018. Soud tak považoval požadavky žalobců na zaplacení úroku z prodlení z přiznaných částek od 13. 4. 2018 za důvodné, a požadované právo na zaplacení úroku z prodlení tak v tomto rozsahu žalobcům přiznal. Ve zbylém rozsahu pak soud žalobu v požadavku na zaplacení úroku z prodlení zamítl.
57. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř., dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Předmětem řízení bylo u každého ze žalobců pět samostatných nároků na náhradu nemajetkových újem s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu. S ohledem na výsledek řízení, kdy žalobci dosáhli satisfakce uložení povinnosti žalovanému nahradit jim 3 nemajetkové újem, lze na ně ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byli stran těchto třech uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy plně úspěšní, byť jim nebylo přiznáno jimi požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 2707/2013). Stran zbylých dvou nároků na náhradu nemajetkových újem byl zcela úspěšný žalovaný. Každý ze žalobců tak byl úspěšný do částky 150 000 Kč (počítáno dle tarifních hodnot), tj. 60 % předmětu řízení, žalovaný byl ve vztahu ke každému ze žalobců úspěšný do částky 100 000 Kč (počítáno dle tarifních hodnot), tj. do 40 % předmětu řízení, a každý ze žalobců má tedy právo na náhradu 20 % svých nákladů.
58. Každému ze žalobců, kteří byli v řízení právně zastoupeni společným zástupcem, vznikly v řízení náklady v celkové výši 42 370 Kč, která je tvořena
- zaplaceným soudním poplatkem dle položky č. 8a Sazebníku soudních poplatků ve výši 10 000 Kč (5x 2 000 Kč),
 - 1x odměnou právního zástupce za 1 úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) dle § 7 bodu 6. advokátního tarifu ve výši 9 300 Kč, když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu ve spojení s § 12 odst. 3 advokátního tarifu (šlo o spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem) vzata částka 250 000 Kč,
 - 3x odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby (sepis žaloby, 2x účast při ústním jednání dne 12. 4. 2019, které trvalo více než 2 hodiny) dle § 7 bodu 6. advokátního tarifu ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu (šlo o společné úkony ve prospěch obou žalobců) v celkové výši 22 320 Kč (3x 7 480 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu ve spojení s § 12 odst. 3 advokátního tarifu (šlo o spojení dvou a více věcí,

pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem) vzata částka 250 000 Kč,

- paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce za 1 úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč,
- 1/2 paušálních náhrad hotových výdajů právního zástupce za 3 úkony právní služby (sepis žaloby, 2x účast při ústním jednání dne 12. 4. 2019, které trvalo více než 2 hodiny – jednalo se vždy jen o jeden společný úkon, se kterým vznikaly jedny hotové výdaje) dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu v celkové výši 450 Kč (3x 150 Kč).

Zástupce žalobců není plátcem DPH. Každému ze žalobců pak soud přiznal náhradu 20 % jeho nákladů, tj. částku 8 474 Kč.

59. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 17. dubna 2019

Mgr. Martin Trepka v. r.
soudce